

Ker ga je močno privijal glad, je gledal okrog, kje bi bilo kaj za pod zobe. Usoda ga ni bila vrgla na rodoviten otok, ki bi bil lahko ponudil brodolomcu bogastva zemlje. Naletel je na eno divjo jabolčno drevo in letalo je okrog nekaj divjih golobov, katere bi moral na nek način ujeti. Kalvey ni bil mož, ki bi bil takoj pri pogledu na zapuščenost ter osamelost v obupu povesil glavo. Uspelo mu je, da si je pomagal do hrane. Mar li ni obdajalo njegovega zatočišča morje, ki hrani zaklad užitnih rib? Vendar, kako in s čim bi se naj bil lotil ribljenja? Posrečilo se mu je, da je napravil s pomočjo močnega železnega noža in pločevinaste cigaretno doze trnke, kar je seve zahtevalo na cente vsega občudovanja vredne potrpežljivosti. Na ta način mu je uspel ribolov. Vzel je še svoj nož, z rezilom je drgnil po kamnih tako dolgo, da je ustvaril iz rezila nekako žago, s katero je žagal les. Z našaganimi deščicami je pokrtil duplino, v katero se je naselil in je izgotovil tudi par pasti za golobe. Iz trave si je spletal motvoz za ribljenje, iz ilovice in kamenja si je zgradil ognjišče, na katerem je pekel ribe ter golobe.

Na celem otočecu je zadel le na eden studenec s sladko vodo, ki je izviral ob južni obali izpod skalovja.

Posodo je skušal izdelati iz ilovice, a se mu je vsikdar razpočila, ko jo je hotel v ognju obžgati. Zadovoljiti se je moral s kamenito ploščo, ki mu je služila za krožnik. Našel je ob obali večjo školjko, ki mu je nadomeščala kozarec.

Vsako jutro je splezal na najvišjo točko na otoku, odkoder je bil razgled po morski gladini, da bi morda le odkod zagledal kako ladjo. Na višini je nagromadil visok kup dračja, katerega je hotel zanetiti za slučaj, da bi se bližal kak parnik.

Tekom prvih štirih dni je videl na obzorju dvakrat dim iz parniških dimnikov, a ladje niso opazile njegovega ognja, ker so vozile brezbržno mimo. Še le po preteku 29 dni je doživel veliko presenečenje. Zgodaj zjutraj je opazil na obali človeško sled. Po dolgotrajnem iskanju ter stikanju je zadel pod skalnato duplino na človeka, ki je zrl vanj z največjim začudenjem. Postavil se je predenj še en mož in Kelvey je zagledal ob obali čoln na jadra, ki mu je zasigural rešitev.

Oba neznanca ter rešitelja sta bila Španca, domačina z otoka Teneriffa, ki sta iskala na otoku neke vrste plezalko, iz katere sta pridobivala posebno barvilo.

Iz ust teh dveh je zvedel Kelvey, da spada njegov otok k skupini, ki se dviga iznad morja med Madeiro in Kanarskim otočjem. Radi nevarnih čeri se ga ogibljejo parniki daleč naokrog. Ako bi ne bila zadela na najnovejšega Robinzona ta dva Španca, bi se bil vical v popolni zapuščenosti bogznaj kako dolgo!

Raznoterosti.

Prebivalci Rusije. Po najnovejših statističnih podatkih šteje sovjetska

VELIKA SLIKA DR. KREKA

za Din 50.— se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Naročajo jo naj razna društva, pisarne, župni, šolski in občinski uradi, pa tudi privatniki. Tiskarna sv. Cirila oskrbi tudi okvir.

Rusija 163 milijonov prebivalcev. Število rojstev je v Rusiji v stalnem dviganju. Leta 1897 je imela Rusija 106.4 milijonov prebivalcev, leta 1914 je bilo že 139.3, 14 let kasneje 150.4, in leta 1931 že 160.4 milijonov, kar pomeni, da je prebivalstvo zadnjih 35 let narastlo za 50%.

Nova mesta v Rusiji. Po svetovni vojni so se zemljepisne karte temeljito spremenile. Nekateri države so se skrčile, druge so narasle; pa tudi nove države so nastale. V Rusiji pa so pod vplivom petletke zrasla celo nova mesta. Redko komu so ta mesta znana, ker jih šole še ne uče in zemljepisne karte jih še niso zaznamovale. Imena nosijo večidel po vodilnih ruskih komunistih. V bližini znanega Dnjestroja je kar skozi noč zraslo velemesto Novoje Zarožje s 100.000 prebivalci, katero pa računajo danes že na 250.000 prebivalcev. Magnitogorsk leži v Južnem Uralu, v središču min, s 150.000 prebivalci. Slatinsk v zapadni Sibiriji, Prokopjevsk s 100.000 prebivalci; Ančero-Indžensk, 50.000 prebivalcev; Karaganda, 100.000; Kounrad, 50.000; Beresniki, 40.000; Bobriki, 50.000; Igarka, 50.000; Kandalasa, 90.000; Džerdžinsk, 40.000 prebivalcev. Nova mesta, za katera pa zapadna Evropa sploh nič ne ve.

Poslednje vesti.

Nemci ugovarjajo. Nemška vlada je vložila po svojem poslaniku v Londonu ugovor proti izjavam angleških vodilnih politikov v spodnji zbornici proti početju Hitlerjeve vlade, ki so bile izneštene dne 14. aprila. Ker je bil angleški zunanji minister za velikonočne praznike izven Londona, bo odgovorila angleška vlada na nemški protest po vrnitvi zunanjega ministra.

Angleški in francoski ministrski predsednik sta že na potu v ameriško prestolico Washington, kjer se bodo vršili s predsednikom Združenih držav Rooseveltom razgovori kot predprilava na svetovno gospodarsko konferenco.

Avstrijski kancelar dr. Dollfuss se je vrnil dne 17. aprila v letalu iz Rima, kjer je imel razgovore z Mussolinijem in je bil tudi sprejet v Vatikanu od papeža. Po vrnitvi je Dollfuss izjavil, da je prepričan, da ima Avstrija na jugu Evrope resnega prijatelja, na katerega lahko računa ob vsakem času. V Vatikanu se je Dollfuss mudil radi sklepa konkordata (pogodbe) med Avstrijo in sv. stolico.

ŽRTVE NEPREVIDNEGA VELIKONOČNEGA STRELJANJA.

Fram.

V Framu pri Mariboru sta streljala na velikonočno soboto in v nedeljo 30-letna hlapca Aleksander Majhen in Josip Adelstein. Po velikonočnem kosilu je bilo na strelišču več mladine, ki je gledala, kako sta nabijala omenjena velik možnar, ki se je razgret razletel. Majhenu je nenaden strel raznesel levo roko, ga tudi sicer ranil in možnar ga je zadel v trebuh, Adelsteinu je pogrnalo kos železa skozi desno nogo. Po prepeljavi v mariborsko bolnišnico je Majhen izdahnul, Adelsteinu pa so odrezali razstreljeno nogo.

Gornja Sv. Kungota.

Smrtna nesreča neprevidnega velikonočnega streljanja se je pripetila tudi pri Gornji Sv. Kungoti. Možnar je pri strelu odletel ter zadel v trebuh 22-letnega Dragotina Bajteka. Sunek mu je tako raztrgal čreva, da je kljub operaciji v mariborski bolnici umrl.

Lažje žrtve neprevidnosti.

Število žrtv neprevidnosti pri streljanju je doseglo letos v mariborski okolici višek. Z rešilnimi avtomobili so spravili v mariborsko bolnico 14 žrtv streljanja. Od teh je bilo oddanih na kirurški oddelki 9, 4 na očni in 1 pa radi opeklin na kožni oddelek. V svarilo navedemo natančneje le par slučajeve in sicer: 22letni Ivan Bučar, delavec in 23letni posestniški sin Jože Pliberšek, oba iz Šentovca. Pri basanju se jima je smodnik v vročem možnarju vnel in strel je bušil obema v obraz. Za dobila sta zelo nevarne poškodbe zlasti na očeh. — V Braunšvaju se je obstrelil 18letni Matija Spaningerč Razneslo mu je pištolo ter mu raztrgalo desno roko. — V Zrkovcah je dobil 19letni M. Novak, ki se mu možnar ni hotel vžgati, strel v glavo. — Ivanu Hrastniku, 29letnemu posestniku iz Korene, je možnar čisto razcefral levo roko. — V Krčevini se je ponesrečil 18letni ključavničarski učenec Rudolf Birger. Strel ga je oplazil na glavi. Ves krvav je prihitel sam na rešilno postajo. Poleg možnarjev je zahteval tudi karbid, s katerim strela posebno mladina, svojo žrtve. 35letni tkalec Franc Herzog iz Pobrežja je poskusil iz radovednosti streljati s karbidom, a mu je plamen tako obžgal obe roki, da se je moral za teči v bolnico.

Dve žrtvi streljanja v ptujski bolnici.

26letni kmečki sin Ivan Cafuta iz Dravcev je streljal s pištolo. Strel ga je zadel v levico, mu razklal palec in odnesel del kazalca. — Jernej Kajba iz Stopnega je ravnal s pištolo tako neprevidno, da mu je odtrgalo na levici več prstov. Oba se zdravita v ptujski bolnici.

Velik vlom v Mariboru. V noči na Veliko noč je bilo od neznancev vlomljeno v pisarno carinskega posrednika rajnega Jožefa Jakliča v bližini glavnega kolodvora in znaša škoda 100.000 Din. Lopovi so odnesli v gotovini nad 70.000 Din, za ostalo svoto pa zlatnine. Pustili so v blagajni ček za 10.000 Din.